

Tady je podcast, přepište dějiny, už nevím, koliká tá dvoustá a koliká tá část, už po dvoustovce. Přehoupili jsme se přes dvoustovku. Víte, že to jiní oslavují, třeba jako, že mají veřej na vystoupení, jako v arenách a střílejí různých fangle a opěju šampaňské. Jako, že by se stříleli dvoustého kusu.

No, to už jsme prostě, že dvoustý díl byl měchovat, tam se fakt nestříleli.

Takže už zadovali jsme měchovat, no tak nic. Tak, třeba trefíme nějaký veselší tema na třístovku. Slovo stříle, ta tref je tedy poře.

Kde se můžeme podkat, pokud nás poslucháte, už v den de tento díl de do světa, což je 18. října, tak se můžeme večer podkat ve velké meziříčí.

Na témá židovské, komunitě židovské dějiny. To vám krásně lícově znečnám díl.

Trvoušku to bude lícovat. Tam budeme do konce 3, protože se k nám přidá Albert Kubišta.

Potřebujeme hosta, protože širší kontext židovský dějín.

Od den později se můžeme podkat v Havlíčkovi v rodě, ale to naopak v menší se staví, protože tam se podkáme z Kríglén.

Takže tam budu jenom jadu.

Já jdou do Havlíčku a v rodu, což je s díl pravidelně jadat.

Tak a 25. října, ale jdeme oba do míšku pod Brdy.

Půjde se blížít u 28. říjen, tak si tam něco kovíme.

A výročí.

No až se z toho oklipeme, tak pod nás čeká na konci října lužický seminár v Praze.

1. 30. říká.

Proto se docela těším, jako pohled na lužici, kterou máme takovou zasutou.

Bude zajímavý.

Naště lužice.

A myslím, že Lukáš Novostat jako host bude také zajímavý.

A všechno to potom uslyšíte, teda až na toho Kríglu, to už jste slyšeli několik rád.

Uslyšíte v našich bonusových pátečních epizodách, tedy tě kteří se nás předplácíte na gazetistu a na hero-hero.

Což děkujeme.

Děkujeme a samozřejmě nás budete stále číst ve našich důvod publikacích.

Nejčersvější informace, která je snad doobrá, přepište dějiny po třetí budou s tiskárny venku iš po osmém listopadu.

Bezprostředně nějak po osmém listopadu.

Osmém listopadu budou v enku a k vyspozici a každou středu.

Bila hořa, no jak?

No no, jsme v listopadu, je drobné výročí, to je jiné výročí.

Mimo jiné to byl náš první díl 2020.

No jo, to je vlastně pravda.

No vidíte, Bila hořa a třetí publikací mají.

Typicky české, začali jsme pro hrou.

A skončíme třetí kniho.

No a každopádně každou středu, deníku N, také možnost číst většinou kapitoli jsou vstážené jak naši dílům.

Jste tu první jako v roce 1948?

Co to je? Jste tu první jako v roce 1948?

Typuji, že vzhledajíme, k tomu jsme trošku naznačili, že dnešní díl bude směřovan v řídovským dějnám, tak to bude titulěk ministra Lipavského.

Je to titulěk cesty ministra Lipavského do Izraele v těchto pravdu jako neveselých a pohnutých dnech,

kdy tam přiletel, setkal se dokonce s prezidentem Izraele a se svým protižkem, přivezel 33 čechů, kteří pořádali o transfer do České republiky.

Ten odkaz na suma 40.

Ne, ten titulěk odkazuje prostě k Česko-Izraelským vstahu v roce 1948 a k jejich jako tradičnímu bodu, ke kterému se upínáme vlastně.

On se teda dosproměnil, bychom pozáta.

No, jej tam mám.

Kdybych to měl zase opet před nějším jiným, tak vám ocituju takovou drobnost svoji špatnou slovenštinovi.

A? Tak pojdte do toho.

Súčasný sionizmus je ideologijou rozvedveným systémom organizácií a politickéj praxe silnej židovskéj buržovázie, ktorá zrážtla s monopolistickými krúhmi USA a i jiných imperialistických mocností.

Hlavným obsahom sionizmu jsou bojovní šovinizmus a antikomunizmus.

To je brožúra pozor sionizmus, která není z 50. let ale z roku 1970.

Takže to je zase jiná stránka těch našich vztahů a dějin v tom 20. stoli.

Takže bychom se dneska vysvětlili, jaké byly zákurty česko-izraelských vztahů v 20. stoli.

A i československou-izraelskou.

A československou-izraelskou.

Pozdravíme se na to.

Dobre.

Tady je Martin Groman.

A tady je Michela Stehlý.

Dujíc, kutohatí, víc, šelám a judy.

Lijat, pohol, andiam.

Zutajované návště vy Izraele se nad ránem vrátil šeh v České dyplomacie Jan Lipavský.

Jsem zde mohl vyjádřit jasnou kodporu Česká Izraely.

Využít nejenom té haté cesty, ale i dlouhodobě dobrý vztahů si zranu té leté na prosto citlivé době.

Židovské děti z Polska projíždějí Československém na cestě do Palestiny.

Jsem u nás tak ochranou Československé vlády.

Československá pomoce rodící může státu Izraela začala ož v letnu 1948.

Tedy těstně před komunistickým převratem.

Je to příběh velkého přátelství i skrývaných simpatí.

Ochote riskovat pro jiné, ale i politické vypočítavosti.

Pán ministr se na to vykašlal, protože totálně nezkopný.

Jedná se svým protějškem, Elem Kohenem i prezidentem Jíc Hakem Herzogem.

A chytě a huprvdu pevné strategické partnerství, které se Izraele máme, tak to tím bylo potřezeno.

Roku 1947 bylo rozhodnuto vytvořit na území Palestiny dvané závislé státy.

Arebskou palestínu a židovský stát Izraele.

Arebské státy rozdělení neuznali a roku 1948 společně zahájili protik Izraely válku.
Engorion Amar, Šumuká na filul, Šasatányazov.
Zvukášník Hagany také na dodávkák zbraní z Československé do Izraele v letadlech.
Vávě S-129, paradoxně půvojně, Messerschmitt-109,
kdež vlastně německý natřistický letovn zachranival stát Izraele.
Stahy Izraele a Československa zcela skončili přerušáním diplomatických stiků v roce 1967.
Generalního témníka u středního výboru komunistické strany Československa,
bůstava Husáka předeltěl dnes na oficiální přátelskou navštěvu Československa
předseda výkonného výboru organizace pro osobození palestíny Jásir Arafat.
A přátelství bylo obnoveno až po sametové revoluce.
Znáte ten pocit, to musíte snad jako historie.
Když sedíte v někde něco bádáte, nebo si něco přečtete, potřebujete to někam použi, říkáte si,
ale já to takhle nechci. To není možný, aby to bylo takhle.
Jo, jakože ta realita vás je...
Jo, se říkáte, to mi nevyhovojí.
Jsem proti realitě.
Jsem proti realitě, vlastně si říkám, to nemůže dobře dopadnout.
Teď vlastně jako já nemůžete...
Já jsem hledal, kde začínají vztahy českých zemí,
nebo čehokoliv v státního celku, který tady byl, jakýkoliv,
s územím Palestiny, dnešního Izraela, Dříve svaté země a tak dále.
No, to nejste někde u Ibrahyma, Ibní a Kuba?
To jsme dokonce předním, protože to je opačně, ten byl tady.
Ten byl tady a jako první napsal o nás.
Takže první, pokud někdo píše o nás, tak je vlastně...
Centrum obchodu jsou troky praha v pořádku.
A je to tedy jako židovský historik, můžeme říct?
A jak bychom ho charakterizovat?
Já bychom ho necharakterizovat.
Je to ta adiaktiva z 29 letinů, nesfungují nám.
No, jenže opačně to bylo ešte Dřív v roce 1090.
To jste teda daleko.
No právě, je doložený,
takhle bychom bychom byl,
takhle bychom byl,
takhle bychom byl,
takhle bychom byl,
no, jenže opačně to bylo ešte Dřív v roce 1090.
To jste teda daleko.
No právě, je doložený první český poutník,
ale doložený, možná, tam byli do předním, ale o tom nevíme.
Doložený první poutník z těch, který došel do svaté země
a byl to pražský kanovník Osel.
A to je německy?

Doufam.

Doufam.

Doufam.

Her Osel došel do svaté země.

A to si káte, na to takhle nechci.

Nicméně, konec humoru.

Tam myslím, že s situací humoru nenáhrávalo.

Neska, ne, ne.

A to byl poslední a moment, když to přišlo až džetinski smišné.

A pak přijde.

A pak už to bude horší.

Fak je ten, že české země měli s palestinou,
nebo se svatou zemí jako dlouhodobé kontakty.

Máte tam ty Kryštofa Haranta.

Testy se rovná z tenhle století.

Asišťenských zlopkovic, a pro kopholí ostatně byl
svaté zemi a tak dále.

Křižácký výpravy jsme taky z našeho prostředí.

Ale když se dostaneme do toho 20. století,
tak já si vybabuju fotografie TG Masaryka v palestíně.

No, to byla velká slavná cesta,

kdy tam byl navíc velmi slavně přijat,

i protože pořád hrála roli a hilsnerová afera
a vnímání toho, jak se postavil vlastně

proti chyměře a hloupostě rituální vraždy

a myslím, že Masarykova alej a Masarykova tradice.

A mnohom míst pojmenovaných Masarykov je tam silná.

Mělo to jako i ten jiný charakter,

že to nebyla jenom palestíná, respektive,

svatá místa, ale on se dostal na jiná místa blízkého východu,

ale tu cestu zpátky protože nelétal a jel vlakem

a dostal se do jistých sřevných a želuličních potíží,

tak jeho okolí potom konstatovalo,

že proklínal zbytek, když se se na tu cestu bezvidal,

ale takto pádně jsou tady slavné fotografie,

kdy je na svatých místech i TG.

My jsme dokonce od roku 26 měli konsulát Vieru Zalemi,
to by dneska množí zajásali.

Myslíte v Britském mandátu?

A v Britském mandátu.

Protože zpavíme se o velmi složitý dějná,

kdy po versajském systému se řešeli složitá místa

ve světě, když už nebyla někomu přidělená

a nebyla v kolnijáním systému, tak se řešila mandáty,

kdy to vykonávala nějaká země mandát nad zemí,
kde jí to jako patřilo, nepatřilo.
Říkal protektorát ale mandát.
Říkal se mandát.
No a do toho mandátního Britského území
ostatně už za depubliky odchází docela dost českých židů.
Nikoliv, že by to bylo asi jako znouzeči
z nějakého jako útiřsku to naopak,
ale protože prostě tomu věří,
že to je to územíkám patří,
kde budou budovat své lepší příští.
O tak sionistické hnutí u nás nebylo úplně slabé.
My jsme si nedávno spomínali,
že například v Brně vznikají
první noviny a první aktivity kolem sionismu
na přelomu 19. o 20. století
tuším roku 19. ty jedná
to máte prostě Brněnskou komunitu a další, další.
Tu je bude samostatné dějiny
jako před státem Israel
a bych se možné jako nasmíroval
potom k tomu státu.
Leč se nahlít nebo že to ne,
že to má kontext.
Čas běží a má kontext,
ale ten kontext potom bude taky
nebudu líčit, jak z i hlavě tam jel Pavel Frid,
aby si přivezne věstu.
No a už ty to vylíčil, to je to přádko.
Tak to nebudeme popisovat.
Je tam i Válečná anabáze,
jsou tam Československé jednotky
v té oblasti, General Klapálek a tak podobně.
No ale to zásadně, k tomu říkali,
přijde po roce 1945
v obě, když se vědnává,
co tedy bude s tímmi mandátními území
po druhé světové válce,
protože už nebudou.
Tam už se vědnává,
jak to dopadne s tímto územím,
protože mandátní už to nebude,
kdytové mají jiné starosti
a nechtějí už, jak si spravovat palestinu.

To zásadní vlastně jako vyhlášení
státu Izrael v květnu 1948,
což jsme v takovém době,
kdy to vypadá jako květen 1948,
kdy už jsme teda za únorem,
ale ten kontext předtím byl
jako zásadnější a vlastně dlouhodobí.
Protože samozřejmě mnoho židů
v Evropě, kteří přežili
druhou světovou válku a holokaust,
tak stojí před rozhodnutím,
co s nimi bude dál.
Víme to i z našich dějin,
v Radce cena místa odkud byly odvezeny.
Často bylo složité a náročné,
protože byly postihovány
různými dalšími,
buď mluvili německy,
tak měli jít do odsunu, jako u nás,
nebo se předkávají
s dalšími vlnami antisemitizmu,
což jestli se podivně znějící,
ale včetně polska, slovenska
a dalších území.
To byla vlastně dobová realita.
Mnoho z nich se tedy rozhodne,
že jako to vezmou
dál na jich a cílem je samozřejmě
palestina.
Myslím, že to dost jako nakopne
řečenou dnešním slovníkem
Pokromvsky jelcích v lce 46.
Víc jako přes Československou
mezi lety 45 až 50
prošlo výcenných 160 tisíc říroských
až 200 tisíc.
Až 200 tisíc toho samotných
35 tisíc jako
říroský obovatel Československa
se vystěhovávali,
jako velkou migraci
takou podporu mají ti to lidé
v Janu Masarykovi, Edwardu Benešovi
ale zároveň ani komunisté nejsou

po válečných podmínkách proti
aby se těmto lidem umožňoval
přes nás průchod.
Oni to i kasírovali.
Oni to je nakasírovali a jednak se ještě
předpokládalo, že ten případný vznik
z Tátu Izrael může být dokonce
potenciálem pro nějakou
lidovou demokracii
tehdejším sloveníkem na blízkém východě.
To je další věc.
Kterí se podaří vybudovat stát,
který bude na té vózkách
zprávné straně,
k tomu největším stálinové straně,
což se na šestí nepodvrděl.
No nicméně, ještě tam je ten
se jsi doceli Masaryk, Jan
se napudí o SN zásadně
podílí na tom,
že se dojde k tomu rozhodnutí,
že Palestina bude rozdělena na dva
státy arabský a židovský
stát.
Dokonce Česko-Slovencko bylo
stynu a následně jsme byli
v komisi, která měla
to připravit to rozdělení.
Čemuž teda nedošlo, ono se to
rozdělilo samo v válečném smůsobě.
No to je hodně rychlej. To o SN
obvykle to rozhodlo, ale nikdy není čem se nepodílalo.
O SN si povídá, ale děli se ději.
Vzniká tedy stát. Izraelí 14.
květnášte se k tomu, jak bojově
vznikl dostaneme a jaká na tam byla naše role.
A už 19. květnáho
česko-slovenská republika uznává.
To je hrozně rychlej a zároveň připravené.
A v Fletnu 50.
Už tam máme velvyslanice, víte to? První velvyslanec?
To nevím.
Eduard Goldstiker.
Eduard Goldstiker, ten je často zminěván

v té brožiře pozazí.

Z roku 70.

Z roku 70, ale ten tam má celou kapitolu
jako velkého zloudna.

A v té době vlastně, kdy stát vznikne
a my tam máme zastoupení, tak se vlastně
vystihovává skoro 20.000 židů
a ještě v Česko-Slovenská
a ještě v další volně.

To už jste v 50.

Ale když říkáme, že v Stát Izrael
zniká v Kjetnu 48.

Jeho přední pozděj uznáme.
No tak jedna z prvních smlůf
na dodávky zbraní
byla mezi ministrem Masarykem
a partnery
z ledné 1948.

A víte, kdo ji vyjednával?

Ehuda Avril.

To byl velvyslanec v Praze,
představitel Haganic,
už byla předchudkyně Mossadu,
a on byl pověřené z Ben-Gurioná
jako premiéra
budoucího státu.
Budoucího státu?

Ano.

Tam oni měli tu strukturu,
až tě neměli ten státř.
Takže neměli armádu,
ale měli špionářní službu,
ale měli Haganu,
neměli vládu,
ale měli Ben-Gurioná,
který byl lídr.

A Ben-Gurion prostě jednoho dne povolal
Avrila k sobě
a říká, jed' do Evropy
a nakubu zbraně, kde to jen půjde.
Oni neměli sečím bráni
a věděli, že k tomu dojde
k tomu konfliktu,
nezbytně.

On odjede prvně do Paříže,
kde narazí jako na Z.
Jako narazí na nedodávky.
No, spojené státy,
a velká Británie,
a samozřejmě další stát,
Evropy vyhlá silu
embargo pak na dodávky zbraní,
protože nechtěle,
by se v palestíně bojovalo.
Takže prostě žide
nemají být ozbrojeni.
Nicméně,
oni to vidí jinak po někut,
sami.
Avril jezdí po Evropě,
ale v té Paříži
potká člověka, kterým řekne,
já znám kontaktiv na český zbrojovky,
pojedeme do Československá.
Druhý den jsou v Brně ve zbrojovce
a dohadují jako kolik toho.
A koráči Československá
brněnská zbrojovka trvá
na tom, že může
prodávat pouze státu.
Ono to bylo pod MRGM.
To není možné prodat,
jako takhle v to druhé...
Jednotlivce.
Jak se ukázalo, tak to možné bylo.
Tak, no a...
Tak ono to bylo jednoduchý.
To, co vlastně oni nakoupí
v během několika těch smluv nejen v té první,
tak je 24.500 pušek,
5.000 lehkých kilometrů,
200 středně těžkých kilometrů
a 54 milionů náboju.
Budeme se bavit o letadlech,
tak se tam prodalo...
Na koniec 25 stíhaček.
Ja, 25 stíhaček.
Ale ty typu avia,

pak máte stíhačky typu
Spitfire, kterých je v konce 1.60,
bavíte se pořád o suma 40. roce?
50 spitfireů.
No tam myslím, že to je jako slušný nápad.
Můžeme chvíli u těch meseršmitů,
to je všechno,
a oni im prodali i to,
co jako byli součástky k tomu.
Oni, Československá vláda
prodala Izraily
ve vškerí vybavení
všechny meseršmitů,
které byly na území Československá poválce,
protože jsme se úplně zbavili
německých letadle,
tím, že se naložili do beden část,
teď někteří odletili
a celé to šlovo jako do Izraela.
Měli byli tři vojencké,
která cítá přes třináce bojovníků.
Měli s třepným listoparem v 48.
Ta jednotka se tříčila na Libavé,
mimo jiné,
budějovice hralo,
budějovici byli těpěloty,
tam byli těpěloty,
mnoho mnoho místře publiky.
Ale na Libavé bylo těch třinácent lidí
v tom vojenckém prostoru.
Ta brigáda.
Ano to bylo trošku odsunuté,
vlastně tam bylo trošku prostoru,
takže tam nadspali tudle jednotku
a měli takovou ambici,
že by se to jako nemělo prozradit.
Samozřejmě jsme v Čechách,
takže se to vykecalo i hned.
V jednom z metodů,
jako pikantník,
jak se to prozradilo,
je, že v okolných obchorych
skoupili veškeré
dámské hygienické prostředky,

které tam bylo přes 300 vojant,
že o to jednotce,
takže potřebovali je vybavit i takto.
Takže to najdno přišlo podzře,le,
protože vojáci nakupují ve velkem,
toto zboží.
Tak se to prozradilo.
Ale mimo chodem jejich školících
nejvyšším veletelem
byl Major Antonín Sochor,
veletel z Východní fronty,
a hrdina sovietského svazl,
který pak dozneviasně
v 50-tych letech zahyne
v autonehodě
a má v tom údajně
perstyrajci a podobní.
Nevyšetřilo se,
nevyšetřovalo se.
Udajně.
No nevyšetřovalo se.
To je Antonín Sochor.
Jak se to nevyšetří,
v roce 50, nevím kolik,
tak se to už nevyšetří nikdy.
No tady je to ešte navíc
celé pod krycím
značkou jako DI,
jako důvěrné Izraelu.
Důvěrné Izrael, ano.
Ale tam prostě začátek
máte prostě pro Dejzbrání,
máte výcvik,
nejenom důstojníku,
nejenom pilotu,
což bylo celé zásadní,
protože válka je vzduchu,
ta primární,
či máte převahu vezduchu.
A navíc,
když tam válka vypukne,
tak Izraelci mají dřeho všeho
všude dvanás leta,
to je první velně zlikvidována na zemi.

Je potřeba.
Ní nemají nic.
Nakoupit, bakt, maksimum.
Všechno, co jdá musí do Izraeli,
aby mohli vzlítnout,
a jim se mimochodem podaří,
jako nejen,
že to školení těch pilotů
a tady jako nákup letadel,
některá letadla letela,
opravdu s těmi
Izraelskými,
opravdu kluky,
to byly 20 letých hoši,
kteří byly jako dobrovolníci,
přijeli jsem,
byli vškolení byhem partí,
když se s tím nezřítily,
někteří se teda i zřítily,
bohužel,
ale když se nezřítily,
tak prostě skočili do letadel
a ve formaci odleteli
přes Středozevnímoře
s přistáním Vygoslávy,
odleteli do Izraele
a doufali,
že do letej.
Jím se podaří jako úžasné kousek,
protože,
teda myslím tomu Avrelovi
a těmto lidem,
protože oni koupí,
ta hagana,
nakoupí v Americe 3 Dakoty.
Tam se je 4.
No ale 1 nedoletí.
Jedno zadrží francouzím.
Nakoupí 4,3 do letí.
3 do letí do žadce.
A to jsou ty...
Z Miami.
A no.
A to jsou ty létací pevnosti,

to jsou ty velikánský bombardovací Dakoty.
Byle 17G.
Tak.
Tějí přistanov žadci,
tady jsou přesbrojeny.
A v Července 48.
To jsou mědou dál.
To je letí.
Letí do Izraele,
ale víte, co dělají co s tou?
No nálet na K-Hiru
a spodlí K-Hiru.
Takže Egypťe vypukne panika,
protože si jako uvědomí,
že nejen, že tam mají nějaký Messerschmittina,
kterých tam jako lítaj,
ani trošku rám to kompliku,
ale oni mají takhle na jedno.
Na jedno to ten Izrael,
jako vypadá,
jako mnohem silnější.
A ty letili do Naknatká Hiru
ze žadce, tedy lety.
No a víte,
kdo byl školenej
v těch českých buděvacích
mezi těmi piloty?
Tam byl 35 pilotů.
A tak já myslím,
že ménu Ezer Weitzmann.
Ezer Weitzmann,
a no.
Prezident Izraele mezi roky 1993
Vlastně týdem před vyhlášením
tě Izraelské nezávislosti
se jako nechal naverbovat
a byl převelen do Československa
do Českých buděvacích
a učil se lete právě na těch avích.
Máma takový krásný citát,
začávtym května
jsem dostal rozkaz
od sestova do Československa
a vyslyčit se na Messerschmitech.

Na jednu vám řeknout,
že poletíte bojovým letounem.
Bylo to,
jako nabídnou různícímu
vouští nikoli vodu, ale šampeňské.
Ještě jeská spomínka
zravojećmanou.
No, ale samozřejmě museli
vykličkovávat,
protože to embargo
mělo i Júgoslávy
a Mádiárosko,
takže vlastně celá ta věc
a oni teda,
jak ty zbraně nakoupí
tím způsobem nakonec,
že když to embargo
musí porušit
jak v jednom dokumentu,
který je k nalezení
na stránkách České televize
a menuje jsem si akce Hagan.
Tak jak říká jeden z těch,
co tady pobívali
a měli to špionáš
a to nakupování na strosti
a dožil se vysokého věku,
tak pak ještě na to spomínal,
tak říkala,
jde, no to nešlo jinak.
Tu embargo bylo jednoznačné,
takže my jsme ho museli porušovat.
Když jsme přistávali
s těmi zbraněmi
v Tel Avivu,
tak jsme měli dohodnuto
s bryckými důstojníky,
kteří tam hlídali na letišti,
že my nebudeme pašovat zbraně
a oni nás nebudou kontrolovat.
To má dobrá dohoda.
Takže všichni zavřeli oči.
Takže všichni zavřeli oči
a pašovali se zbraně.

No ale on třeba
vysvětluval právě,
že ty zbraniště zbrojovka
řekla, musíme prodat států,
no tak oni se vrátili do hotelu,
vytáhli klišé etiopské doklady
a nakoupili to formálně pro etiopi.
Tak to máte i filmu Tomán,
když tam masá,
jak podepisuje,
prodává.
Píši klementist,
tak jako za ním stojí na učitel etiopii,
takže všichni vědí o co, ne?
Je to díjí.
Ale ono se to velmi brzy zamrazí.
Tady jsme pořád mezi
jako dodávka mi smlouvou,
vlednou 48,
pak se to velmi ten země řeší,
během jara leta,
včetně výtriku do podzimu 48.
No ale tam jednotka třeba
od těch jako pieších,
tak tam pak dorazí a té války
už se nas těhne pořádně zúčastnit.
Ne, tě pak to zamrzne.
Tam se to změní ve vteřině.
Jsi se v té paměti,
jako vám osobní z pomínku,
když jsem byl před 4, 5, 6 lety,
prostě jsem přejížděl nějakým taksíkem
mezi Majeruzalémem a taksikár,
pývali vojak,
ale samozřejmě už se je
sřidní generace,
říká jako od Kucémr,
jako od České republiky
a pořád to jsou na 40.
Takhle je očekoslu, jak já.
To byl začátek, to nás zachránil.
A to je reálně zachránil.
Je velmi silná.
To je pravd.

A zůstává tam, to vůbec není věc,
která by jako...
Mě se na tom,
a to se dneska znovu objevujete,
na jen v tom titulku,
jste tady zase po prvé,
jakož v roce 48.
I v tomtom taksikáři.
A ve všechny,
v Izraeli a i u nás,
kdo jsou mělo,
že zema na tom taky stavel část
svoji politiky,
že 48. rok
a naše pomoc Izraeli,
my jsme největší přítel Izraele.
Jako to tam všechno pořád je,
která to vynechává i stéd.
Ještě to,
že jsou pořád dobré vstahy
a velká pomoc.
Pořád je vlastně pozitivní příběh.
Vám o tom historiku s Milšem Zebonem.
Tak.
A pořád je pozitivní příběh,
to, co tady vlastně je právě.
No, a pak přijde ten zlom?
No, ještě než ten zlom přijde,
tak se musíte podívat,
sledujte to k peněz.
Ten vždycky napoví.
Ty nákupy stály 16 až 22 milionů
amerických tehdejších dolarů,
které utratili za zbraně v Česko-Slovensku.
A ostatně i pracovinci KS-če,
jak víme, inkasovali
třeba za přesun židovských
prhlíků do stranické kasy
a tak podobně.
No a ta letadla,
která jsme prodávali,
tak se prodávala za výrazně vyšší cenu,
než za jakou se dala pořídit
na běžném trhu,

kdyby nebylo to embargo.
Takže jsme vlastně na tom
výrazně profitovali.
Jo, tam ještě je ta leta,
jako, my jste nám pomohli,
by nám taky.
Tak jako, když říkáte,
slájíte to k peněz,
tohle mi potvesuje,
jako, pomohli jsme,
ale my jsme to nechali zaplatit.
Ano, ale Česko-Slovenská Republika
měla problém s devizami,
takže ho řešila tímto způsobem.
Takže ještě jedná stránka,
že vlastně ten Israel,
tehedy to nebyla jenom dohoda
mezi nejprve před unovém Masary Kem
po unoru Clementi,
sema dalším,
že i tí komunisté převezmou
vlastně tu pomoc
ešte na nějakou dobu,
ale tady i občané vybírali peníze.
30 milionů?
30 milionů se vbrou na Israel,
mezi občané států.
To je jako velká podpovále.
Po válce?
Já řekl to o istorku ze Zeman.
Jo, jo, jo.
Byste zmínil toho největšího přítele.
Jsem schodou okolostí právě přijde
na včevě Rusalema,
zažil jakou si scenku,
kdy jsem byl přítomen i tomu,
jak měli projevy,
jak Milož Zeman tak by by,
netan Jahu,
a Milož Zeman vystoupil
a řekl něco ve smyslu,
že je rád,
že je na tomto místě,
že celou dobu od roku 48

podporujeme.
Vynechal těch dalších 70 let,
a že jsme největším přítelem
Izrael a usedl Netan Jahu
ve Vešel na to podium
a poděkoval, pozdravil
Abaredskou ve Vyslance
v první řadě a řekl,
děkujeme České republice,
že na této polokouli
naším největším přítelem.
Na té další polokouli
je ten ještě větš...
Je ten skutečně větš...
...sledují všichni na čenci
a pozdraví, kde kotují.
Jako hezké, no, ale tak...
My nemožeme poslat,
Gerald Ford.
My nemožeme poslat...
...loť každopádně.
Pozdravu.
Já myslím, že...
...zase bych si tohle ne dělal
až takovou legraci ve chvíli,
kdy...
...vásne zažíval mezi národní kryzik,
která má spoustu kořinu právě
v tom čerce.
A no, čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.
V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

V tom čerce.

To nejde jenom o to, co říkáte, ale co děláte?

Zakázete tůle v organizace její činnost Československu,
čili došlo k problému,

že na jednu, kde byly prostředky na sociální práci,
peníze 40 milionů jako kompenzace za zabavený majetek
bylo blokováno namázaných účtých

na jednu prostě Československou dělal tohle
a tzv. terezínská podstatat,
byla finance rozpuštěna ve státního rozpočtu.

A tam sníte k tomu,
když můžete nám zminíme,
kdy oni začali ilegálně řešit peníze,
devizi, podporu

a tam jste ve filmu ve stínu.

Akurát film ve stínu toho točil.

Jakože říde, vyváží ten majetek po ten Izrael

a na koniec dochází i k soudu

z představiteli těchle organizací,

které se snáží starat o tu komunitu

z kreze finance, které v dalý moment

v rámci deviz jsou třeba ilegální,

řeší se to zjdralský,

v zálec svým čili sumitajné podpory

rodiny zatčených,

a už se dostáváte do 50. let

a rodiny zatčených.
Takže Izrael, nebo lidé
se Izraeli začný posílat peníze
i v těch 50. letech.
Ale stevte pro těžidovské atmosféře
i mimo slánského,
i mimo velká mena
a dotýká se to těch lidí,
co tady žili.
My se po bonusu dostáváte
k konkrétním případům
které byly souzení v Československu
v 50. letech, což samo osobi
zni jako nevídaně.
Ale konec konců dostaneme se i
k tej organizaci Joint, která
pak ještě se propíše v 60. letech.
Já mám v rámci Joint 2 máte příběh
s 50. letech, a mám ještě
příběh s 50. letech letech.
A k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.
No a k tomu se dostaneme.

No a k tomu se dostaneme.

No a k tomu se dostaneme.

No a k tomu se dostaneme.

No a k tomu se dostaneme.

No a k tomu se dostaneme.

No a k tomu se dostaneme.

No a k tomu se dostaneme.

No a k tomu se dostaneme.

Pozor si onizmu z roku 1970 zminuje mňačka,

že se dál do služep imperialismu

jakoliv není židovského původu.

Tak.

On pak se vrátí ještě,

jako během roku 68,

ale třeba jeho žena už ne,

ta odmítneta tam zůstané, počká.

On se vrátí a pak v 68.

oztv. definitivně emigruuje,

nebo definitivně až do revolucem.

A napíše knihu agresori,

která v Tyskoslovensku nikdy nevíde.

No tady tebreč.

Dokonce se u nás stahovali

v té době

v slob 67. roce

i třeba známky

z juda istickou tematikou,

protože tady se měl slavit tisícet židů

v Čechách a na Moravě,

tak se tyto jako kulturní věci zastavují.

A by se to neventilovalo.

Ale hlavně, když jste u toho spisovatelu,

tak ještě pozor, tam vlastně Arnaš Lustik

přečte dopis,

společně s Janem Procházkou

s aným šečovým velmi jistřenem Lutkym Pachmanem,

který na tom plénu si kritizuje

v té 6. dení válce,

respektive vůčité 6. dení válce

a my máme ten spisovatelu

hodně položený a postavený

na tu slobodu slova a kunderu

a kohouta Havla

a vlastně Hendrycha, který odchází

jako představil komunistů.

Ale on se to děje v kontextu

i z 6. dení války?

Vlastně to dějí.

To není jako intelektuální událost,

to se děje, když je válka za rohem a část

spisovatelu kritizuje komunistickou,

který je slovo diplomacie

nebo ne-diplomacie,

protože s tebe válce,

která začíná někde toho 5. 6.

No ale jak zareaguje Československou?

Československou prostě

jednak je tam teda další obrovská simulika.

To jsem jako zase zjistil,

jak člověk se nestačí divit.

To jsem řekl na začátku?

10. června,

1967.

Jaké máme v dějinách výročí 10. června?

Prostě lidice.

10. června u příležitosti

25. výročí vyhlazení lidic.

Projev Československý prezident,

který jasně, pořádně,

1967.

Ešte, ešte.

Ano, nilvotný, ale samozřejmě.

Já jsem byl o rok vedle.

O rok, jsem byl vedle.

Ale pozor ten projev je zároveň

velmi kritický k Izraeli.

Přesně vám v tomhle projevu.

Přesně teď se tykla lidic,

o vyhlazování.

Přesně teď se tykla lidic.

Přesně teď se tykla lidic.

Přesně teď se tykla lidic.

Přesně teď se tykla lidic.

Přesně teď se tykla lidic.

Přesně teď se tykla lidic.

Přesně teď se tykla lidic.

Přesně teď se tykla lidic.

Přesně teď se tykla lidic.

je Sionista Krígl
a tam je jediný včem,
čem se nemohli schodnout,
je jediný včem se nemohli schodnout,
jedni říkali,
že je to jako
mazaný a prospěchářský žit
a druzí říkali,
že je to strašně chytrý člověk
a tím je nebezpečné.
Takže jako tohle
není vlastně nějak nové,
jako na ten seznám těch lidí je vtipné,
protože pokud bychom měli
nějaký kríglu v klub,
tak on měl asi pět lidí, kterým
pomáhali s tou a politickou agendou a radili mu,
ale tohle byly politici všechno,
že on měl kloby
nějak odborníky na různé oblasti,
kterýma se stýkala a bavila o tomhle.
To byl nějaký kríglu v klub možná.
A mi si tam líbilo v tý kničce,
na tý brožu, že tam bylo to podřežili,
chážíte se v nebitech,
v nebytových prostorach úzech.
To, že se vrátí reitorika
lidí překvapí, možná,
že v roce 67,
tady máte antisemickou reitoriku
v 50. l.
Po 68. l. se úplně stejně vrací.
Ta brožura upozorují z roku 1979-1970,
to znamená má za sebou
šestí lidí válku, ale před sebou
tu další válku, Jom Kipurskou,
na kterou zareagují tehdejší média
úplně stejně nejelí hůř
uzení izraelské agresé,
to prohlášení ústřední rady odborů
té hry z 9. hřína,
pohybujeme se teda v roce 1973,
prohlášení předsednictva
uvk sše a vlády Československa

k současné situaci na středním východě.
Odpovědnost nece Izraela.
Kryze ve středním východě znovu
vyvolává z nepokojení miru milovních
sil světa, a pozor je
prvním důsledkem ustavičné agrese
Izraele či Egiptu, Syrii a dalším
zemím. Hříkáte po této
tyhle země překročej hranice a
autočira Izraela, který teda zaskočili
a on to následně zlávala, jak
otočíte tu retoriku, že prostě
dlouhodobě provokovali, tak teď se nemožu
uděvidit, že se nadějí jako zautočit.
Tohle je hezký. Odpovědnost nece Izraela.
Odpovědnost v hezký vůčitom našemu
8. a 40. týmu.
Odpovědnost za neníjší vývoj
východě a její důsledky
s velnou měrou Izrael a ty
zahraniční reakční kruhy, které
Izraely neustále povzbuzují
v jeho agresivních houdkách.
Povzbuzují v agresivních houdkách.
V roce 48 dodáváte zbraní cvičíte,
voják je v roce 73,
když to dělá někdo jiné, tak
jsou tu agresivních houdky.
No, tak 70. leta
nám zůstala úplně stejná.
Tam je cennímavé, že situace
se tak jako tak pro mění
byť velmi jemně v 80. letech.
Tady to je politika, ty propaganda,
co jsme tady říkali, ale třeba
nesmí českoslovenští občane cestovat do Izrael.
Nejsou udělována výza.
Stejně tak nesmí Izraelci cestovat
vůbec k nám, pod žádnou podmínkou.
Do konce československou roce 75
hlasovalo pro rezoluci OSN,
která stavila sionismu, s naroveně rasyzmu.
No, tak to...
Je teda trošku vyzitka OSN,

že tam to by hlasování proběhl, ale jako dobrý.
No ale pozor, abychom je jako zůstali
pro retoryky, tak zadílo
židovských a antikomunistických
zhraničních centrál byla prohlášeno
i harta 77.

Ta retoryka prostě zase
zato toho vtáhla židovství a sionismus.
A to uvolnění přiděl vlastně až perestrojce.
To se naš na konce 88.

Kdy dokonce v září roku 88,
taková drobnost,
si na Valném skromáždění OSN
ministři zahraničí Izraele
a československa potkají.
Chňoupek.

A československý ministr informoval
svého kolegu pozor
o možnosti vyslání diplomatického
personalu a ekonomu do Izraele
za účelem proskoumání
možnosti rozvoje bilaterální vztahu
a skutečně prostě
skupina vládních obchodních
zástupců se dostával Izraele
a to jste v 88.

Myslíte, že tomu chňoupkoj ten minister
tehřekl tak po 40 letech, co se tady?
Možná byl.

Co se dá? Co na to říct?
To jste se předvedli.

Odporovatele.

No nicméně dojde k tomu, že v roce 91. let na Václav
havel už k novoroční projevu
vlastně vyjadří svojí
jak se přání obnovit rychle
vztahy s Izraelem.

Ještě v letnu do Prahy příždí
Šimon Peres, tehdy ministr financijám
místo před seda Izraelevske vlády.
Na konci letna už máme velvyslance
v Izraeli, což je mimo chodem
Miloš Pojar.

O, to byl rychle. Ano.

Tomáš Pojar se pak stane
vyslāncem mezi lety 2010 a 2014.
Rodiný podnik.
No ale zároveň
nebudeme broudit kolem posledních
10 let, kdy
čeští ministři zahraničí
měli různé postoje
Izraelevské vlády.
A si měli jako různorodost.
Já myslím, že minister Lipavský
aktuálně, když natáčíme
tak včera v tel Avivu
je dostatečné gesto,
a podpory je jednoho značně.
Já bych na koniec toho
proletu Československou Izraelskými
vztahy a trošku daní
do kontextu jednak toho roku 48
ale i jednak ten naší podpory
Izraeli, která prostě
my redukuje celou tu situaci
zase na jeden moment. Který se hodí.
Který se hodí, řekneme prostě, my jsme
vám dodávali letadla zbraně,
cvičili jsme vojake, všechno pravda.
Už neříkáme, že jsme inkasovali
za to, což je normální.
I jiných, deseti letech
jsme tady jako podporovali
úplně opatrnou stranu
a dneska se strašně díváme,
když ten konflikt tam stále trvá.
Aho se nedivím.
Když nerozíkáš tam to je pořád takový
rozvrtaný a všichni tam řekl
a kdo cvičil ty lidi, a kdo je
bezbřejovala a tak dále.
Jsme svý součást.
Nejsme úplně podstatá.
Nejsme podstatá, jsme součástí věci.
Můžeme se tvářit, že nejsme.
V 48. tak ten je celá dobrý.
Moc vlastně hezky tenok 48.

Popisuje romány řího Šulce.
S kvělí Románo.
A pak samozřejmě,
kdo se zajímá o
třeba rok 48.
v Izraeli, v tom celkovém kontextu,
tak kníhá si se z roku 71.
Ale stále dobrá mimo chodem nedávno
v České republice znovu vydaná
Larry Collins a Dominik Lapie
o Jeruzaleme.
To je skvělá práce, kde si dali opravdu to,
měsíce a roky
v komunikaci s lidmi, kteří se podílili
na těch událostech, vyspovídali
a tak nížka je strašně dobré zdrojovaná
a fundovaná.
Jedná z námi značeného poručení.
Tak jo, tak děkujeme, že jste tady s námi
prošli Československo-Izraelské vztahy.
A pokud za námi budete pokračovat do bonusu
tak se podíváme na to těž,
ale z krzé pár zajímavých osobnostky, o kterých možná
nevšichni slyšel.
Děkujeme.